

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **ADMIRAL GLOBAL BETTING a.s.**, sídlem Komořany 146, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, sídlem Praha 1, Letenská 525/15, zast. JUDr. Alanem Korbelem, advokátem, sídlem Praha 1, Vodičkova 736/17, o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 6.5.2011, č.j. 34/131331/2010-RK,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 15.7.2011 domáhá zrušení rozhodnutí ministra financí ze dne 6.5.2011, č.j. 34/131331/2010-RK, o nepovolení provozování loterie v herních střediscích na Praze 10. Podání ze dne 15.7.2011 obsahovalo pouze označení účastníků, povahy podání, žalobní petit a konstatování, že rozhodnutí žalovaného je rozhodnutím ve smyslu § 4 odst. 1 a § 65 odst. 1 s.ř.s.

Usnesením č.j. 7 Af 51/2011-3 ze dne 5.8.2011 soud vyzval žalobce k doplnění žalobních bodů. Žalobce dne 17.8.2011 učinil podání, které již obsahuje důvody, pro které považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné, tedy žalobní body v souladu s § 71 odst. 1 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

Žalobou napadené rozhodnutí ministra financí ze dne 6.5.2011, č.j. 34/131331/2010-RK, bylo žalobci doručeno dne 19.5.2011. Podání ze dne 15.7.2011 žalobce učinil ve dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s. Doplnění žaloby dne 17.8.2011 však bylo podáno již po této lhůtě. Proto soud zkoumal, zda podání ze dne 15.7.2011 splňuje náležitosti žaloby dle § 71 odst. 1 s.ř.s., zejména zda obsahuje žalobní body (§ 71 odst. 1 odst. 1 písm. d) s.ř.s.).

Otázkou formulace žalobních bodů a poučovací povinností soudu při odstraňování vad žaloby se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78. V tomto rozhodnutí se rozšířený senát přiklonil k výkladu, podle něhož „je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož by i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí“. Povinnost vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů

podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vznikne podle rozšířeného senátu krajskému soudu tehdy, bude-li žaloba podaná v zákonné lhůtě obsahovat žalobní bod alespoň v takto vymezené míře konkrétnosti. Rozšířený senát rovněž zdůraznil, že „*lhůta stanovená v § 71 odst. 2 větě druhé a třetí dopadá nejen na případy, kdy žalobce doplní vedle již obsažených další (nový) žalobní bod, ale i na případy, kdy v žalobě neuvedl žalobní bod žádný; jen v těchto případech uplyne zákonná lhůta (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) marně, ve všech ostatních případech je na místě postup dle § 37 odst. 5 s.ř.s.*“ Jinými slovy, pokud žalobce neformuluje ani v nejhrubších rysech, s čím v rozhodnutí nesouhlasí, ve lhůtě pro podání žaloby, nevzniká soudu povinnost vyzývat žalobce k odstranění vady žaloby podle § 37 odst. 5 s.ř.s. Závěr, že správní žaloba musí obsahovat žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby, potvrdil také Ústavní soud v nálezu ze dne 1.12. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 17/09 (9/2010 Sb.), v němž bylo uvedeno mimo jiné, že „*žaloba ve správním soudnictví musí žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby obsahovat. Pokud tomu tak není, je podání pouhým oznámením záměru obrátit se na správní soud se žalobou, které ovšem nemá i při extenzivním výkladu pojmu žalobní bod žádné relevantní účinky*“.

V podání ze dne 15.7.2011 žalobce pouze uvedl, kdo je účastníkem řízení, co je předmětem žaloby (napadená rozhodnutí správních orgánů), požadovaný výrok rozhodnutí soudu a dále konstatoval, že napadené správní rozhodnutí je správním rozhodnutím. Z podání není nijak patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. V podání ze dne 15.7.2011 tak absentují jakékoliv žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 odst. 1 písm. d) s.ř.s., jestliže z něj není patrný ani v hrubých rysech skutkový děj a okolnosti, jež by se vztahovaly konkrétně k případu žalobce a které by žalobce považoval za relevantní k jím tvrzené nezákonnosti správního rozhodnutí. Správní soudnictví je přitom ovládáno dispoziční a koncentrační zásadou. Žalobní body stanoví meze přezkumu napadeného správního rozhodnutí (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Správní soud není povinen ani oprávněn za žalobce konkrétní důvody nezákonnosti správního rozhodnutí dovozovat, tedy z vlastní iniciativy nahrazovat projev vůle žalobce a sám vyhledávat vady napadeného správního aktu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999, sp. zn. I. ÚS 164/97, a ze dne 19. 11. 1999, sp. zn. IV. ÚS 432/98).

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 416/2004-71 pokud soud žalobce vyzve k odstranění nedostatků žaloby, je zjevné, že ji nepovažuje za věcně neprojednatelnou z důvodu neodstranitelných nedostatků podmínek řízení. „*Takový postup krajského soudu účastníků řízení jednoznačně musel vyvolat přesvědčení o meritorním rozhodování a tomuto legitimnímu očekávání proto přiměřeně odpovídala i jejich procesní aktivita. Postup soudu, vrcholící za dané situace nikoliv meritorním rozhodnutím, nýbrž procesním usnesením odmítajícím žalobu, je proto zcela překvapivý, nepředvídatelný a tedy i nežádoucí.*“ K tomu rozsudek č.j. 2 As 96/2010-83 uvádí, že „*Pokud by byl připuštěn opačný výklad, pak vydané usnesení k doplnění náležitostí žaloby postrádá smysl.*“

Oproti tomu v rozsudku č.j. 9 As 32/2010-75 s odkazem na rozsudek č.j. 2 Azs 9/2003-40 Nejvyšší správní soud uvedl, že v *důsledku nově učiněných zjištění* (žaloba podána krátce před uplynutím lhůty, výzva soudu k odstranění vad žaloby učiněna po této lhůtě) *již uvedená výzva* (soudu k odstranění vady žaloby - absence žalobních bodů) *ani následné doplnění žaloby nemohly zvrátit skutečnost, že lhůta pro podání žaloby a tedy i pro uplatnění žalobních bodů uplynula dnem 27.2.2009. Tato lhůta je lhůtou zákonnou, jejíž zmeškání nelze prominout, a proto nemůže být prodloužena žádným úkonem ze strany soudu.*

Judikatura nesporně stanoví, že soud není povinen vyzvat žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v absenci žalobního body ve lhůtě pro podání žaloby. Je však sporné, zda

učinění výzvy soudu k odstranění takové vady žaloby zakládá legitimní očekávání žalobce na pokračování řízení a tedy vyloučení odmítnutí žaloby.

V této věci se Městský soud v Praze ztotožnil se závěry rozsudku č.j. 9 As 32/2010-75, neboť ust. § 72 odst. 4 s.ř.s. vylučuje zmeškání lhůty pro podání žaloby, jde tedy o lhůtu nepřekročitelnou, proto i úkony soudu nemohou takto stanovenou lhůtu dále zachovat, prodloužit. Jakkoli účastníkem řízení je krom žalobce správní orgán (stát), resp. jiný subjekt pověřený vrchnostenskou pravomocí jako žalovaný, není vyloučena účast osob zúčastněných na řízení, nehledě k účinkům případného zrušení správního rozhodnutí i na práva osob nijak nezúčastněných na řízení. Pokud je akcentováno legitimní očekávání žalobce na základě výzvy soudu (viz. č.j. 2 Azs 117/2004-54), není nijak akcentováno legitimní očekávání osob dotčených správním rozhodnutím v závaznost správního rozhodnutí, které nebylo v zákonem stanovené lhůtě řádně napadeno pořadem práva.

V souladu se zásadou rovnosti účastníků dle § 36 odst. 1 s.ř.s., koncentrační zásadou řízení dle s.ř.s. i kogentní povahou ust. § 72 s.ř.s. nekonstituuje případná výzva soudu k odstranění vady žaloby spočívající v absenci žalobního bodu legitimní očekávání žalobce na pokračování řízení s vyloučením možnosti žalobu odmítnout pro vadu žaloby spočívající v absenci žalobního bodu, zejména pokud ze žaloby není nijak zřejmé, že v době posuzování podmínek řízení soudem již marně uplynula lhůta dle § 72 s.ř.s. Odmítnutí takové žaloby doplněné o žalobní bod po lhůtě dle § 72 s.ř.s. je následkem zcela zákonným a tudíž nikoli překvapivým, jestliže s.ř.s. stanoví výslovně, v jaké lhůtě lze podat žalobu a jaké náležitosti má žaloba obsahovat. Žalobce nepostupoval v souladu s § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. a § 72 odst. 1 s.ř.s., proto mu nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že jeho postup, jakkoli v souladu s výzvou soudu, povede k vydání rozhodnutí ve věci samé (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 11.11.2003, sp.zn. IV.ÚS 525/02). Opačný výklad by vedl soud k tomu, aby nejdříve zjišťoval okamžik doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalobci a teprve poté případně vyzval žalobce k odstranění vady žaloby. Nelze potom vyloučit, že by takovýto postup soudu ve svém důsledku způsobil žalobci újmu, neboť okamžitá výzva soudu k odstranění vady žaloby může umožnit žalobci doplnit žalobu stále ve lhůtě dle § 72 s.ř.s. Pokud by však soud nejdříve upřel svou pozornost na zjištění okamžiku doručení napadeného rozhodnutí žalobci, lze zachování lhůty pro odstranění vady žaloby vyloučit, neboť tato lhůta zřejmě marně uplyne pro dobu zjištění okamžiku doručení napadeného rozhodnutí.

Koncept legitimního očekávání není bezbřehý, je vždy nutné přihlédnout k okolnostem případu, zde zákonné úpravy (zásady koncentrace) a obsahu výzvy soudu č.j. 7 Af 51/2011-3, jinak by byl v rozporu se zásadou právní jistoty, která prolíná konceptem legitimního očekávání.

Na základě výše uvedeného soud odmítl žalobu z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., která spočívá v tom, že v zákonné lhůtě nebyla podána žaloba, jež by obsahovala řádné žalobní body a žalobce doplnil žalobu o žalobní body až po uplynutí dvouměsíční lhůty dle § 72 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud dle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. vrátil zaplacený soudní poplatek. Soud žádá žalobce o sdělení úctu do 10 dnů, na který lze vrátit soudní poplatek.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13.12.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu